

23 - Sura el-Mu'minun

(1) Oni koji vjeruju u Svemogućeg Allaha te izvršavaju vjeronaredbe i sustežu se od vjerozabrana ostvarit će ono što žele i sačuvati će se od onog od čega strahuju.

(2) Oni obavljaju namaz iskreno i predano, skrušeno i smireno, pribrana srca.

(3) Oni se sustežu od svih riječi i djela od kojih nema koristi na ovom i na budućem svijetu.

(4) Oni izdvajaju zekat iz svog imetka, čime čiste svoje duše od svega što ne valja i svoje imetke.

(5) Oni čuvaju svoja stidna mjesta od svih poroka i svega što je Allah, džellešānuhu, zabranio, pa se sustežu od bluda, spolnog općenja s istim spolom. Oni su čedni i čestiti.

(6) A naslađuju se svojim ženama i onima koje su u posjedu njihovu spolnim odnosom i na druge načine. Zbog toga im niko ne može prigovoriti.

(7) A ko žudi i traži da se naslađuje mimo svoje žene ili robinje, taj je jedan od onih koji prelaze granice Allahova šerijata i jedan od onih što čine haram.

(8) Oni su brižni u svojim emanetima koje im je Uzvišeni povjerio ili neki ljudi, ispunjavaju dogovore, vjerno opravdavaju ukazano povjerenje i ispunjavaju ono na šta su se obavezali, a ne varaju i ne krše dogovor.

(9) Oni, također, obavljaju namaze pravovremeno, ne prije ni poslije namaskog vremena, i vode brigu o suštini i formi namaza; izvršavaju sastavne dijelove namaza, namaske vadžibe i sunnete.

(10) Oni kod kojih se steknu navedene osobine bit će nasljednici.

(11) Oni će džennet naslijediti, te će u njemu uvijek boraviti, uživati će u blagodatima kojih nikad neće nestati.

(12) Svemogući Allah stvorio je i oblikovao Adema od blata.

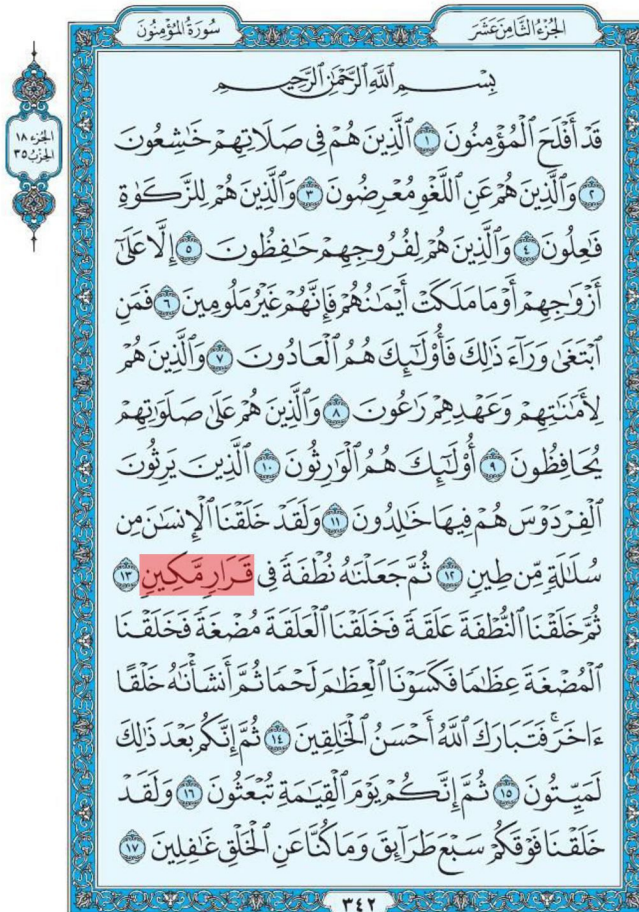
(13) A njegovo potomstvo zatim stvara od sjemena muškarca i žene, od kojega u **maternici** nastaje plod što u njoj boravi do rođenja.

(14) Naime, Allah, džellešānuhu, kaplju sperme pretvori u zakvačak crvene boje, pa taj zakvačak u grudima mesa, veličine zalagajčića, pretvori, pa potom od grude mesa kosti stvori, koje zatim mesom odjene i zatim ga kao novo biće, udahnuvši u njega dušu, stvori – zato neka je slava Allahu, najljepšem Stvoritelju.

(15) Najzad ćete, o ljudi, nakon što prođete kroz sve te etape, umrijeti, i to onda kad svakom nastupi njegov smrti čas.

(16) Zatim ćete poslije smrti i berzeha, zagrobnog života, biti oživljeni i dovedeni na stajalište radi polaganja računa pred Sveznajućim Allahom.

(17) Ljudi, Uzvišeni Allah sazdao je sedam nebeskih svodova, jedan iznad drugog, i nije prema stvorenome nehan niti ono što je stvorio zaboravljiva.

(18) Plemeniti Allah s neba kišu, blagoslovljenu vodu, spušta, **u potrebnoj mjeri** – ne previše, pa da šteta nastane, a niti premalo, te da je ne bude u dovoljnim količinama. Zatim je u zemlji smješta i zadržava, da je koriste ljudi i životinje. Valja vam znati da je Allah kadar učiniti da ista ta voda nestane, pa je ne biste mogli koristiti.

(19) I pomoću kiše Svemogući Allah podiže vrtove od palmi i vinove loze, u kojima postoje plodovi raznog ukusa i oblika, kao npr. smokva, nar i jabuka, koje jedete.

(20) Pomoću kiše izbija maslinovo stablo koje raste u području Sinajske gore; od njega ulje i začine dobivate.

(21) O ljudi, u stvaranju stoke, deva, krava, ovaca i koza, vama je pouka i predmet razmišljanja da je Allah blag prema vama i da sve može učiniti. On daje da pijete ukusno mlijeko, koje se nalazi u utrobama iste te stoke; služi vam, osim toga, i za jahanje, koristite se njihovom vunom, krznom, kožom. K tome, jedete njihovo meso.

(22) Kao što na stoci, tj. devama putujete i prevozite teret, isto tako na lađama se vozite i na njima teret prevozite.

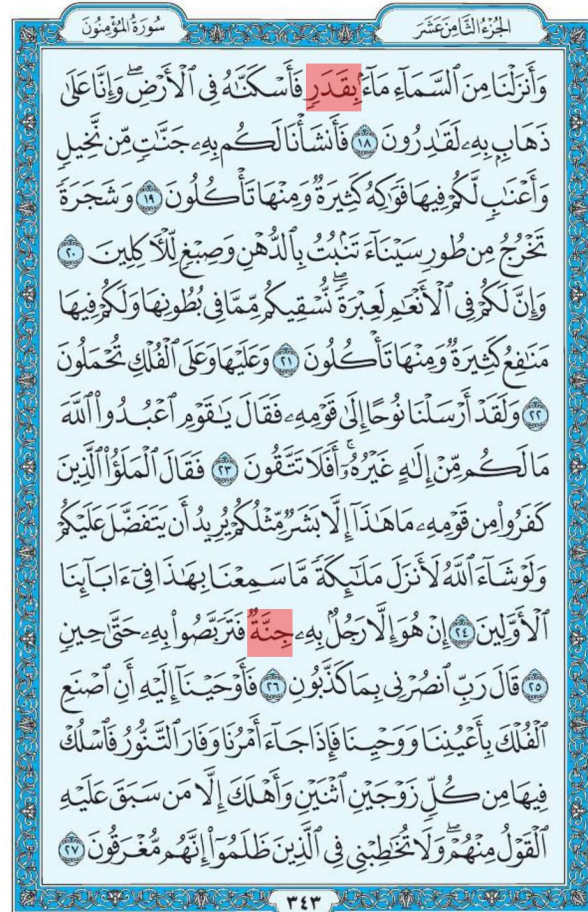
(23) Svevišnji Allah poslao je Nuha, alejhis-selam, njegovim sunarodnicima da ih poziva u robovanje Allahu. **On im se obratio:** "Sunarodnici moji, jedino se Allahu klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate! Zar se nećete bojati Boga, te izvršavati vjerske naredbe, a sustezati se od vjerskih zabrana?"

(24) No, odličnici Nuhova, alejhis-selam, naroda, koji nisu vjerovali u Gospodara, **govorili su običnom svijetu i Nuhovim sljedbenicima:** "Nuh, koji tvrdi da je poslanik, običan je čovjek kao što ste i vi, on pomoću ovog u što poziva želi steći ugled i prednost nad vama. Da vam je Allah htio poslati Svog izaslanika, poslao bi meleke, a ne čovjeka. Zbilja, Nuh je donio začudnu stvar koja nije bila poznata našim precima drevnim."

(25) Rekli su: "Nuh nije ništa drugo do **lud** čovjek, pa sačekajte da ljudima bude jasno njegovo pravo stanje!"

(26) Nuh, alejhis-selam, obratio se Svemogućem Allahu zatraživši da uništi njegove sunarodnike zbog toga što poriču njegovo poslanstvo.

(27) Svevišnji Allah objavio je Nuhu: "Gradi veliku lađu, Ja ću te gledati, čuvati i pružat ću ti Svoju pomoć i podršku! Kad dođe vrijeme da tvoj narod bude kažnjen i voda počne ispod peći šikljati, tad od svake vrste po jedan par, mužjaka i ženku, na lađu ukrcaj, da se sačuva životinjska vrsta, te vjernike iz svoje porodice ukrcaj, osim svoje supruge i sina, a za bezbožnike se ne zauzimaj – oni će neizostavno biti potopljeni i sasvim uništeni!"

(28) "Pa kad **se popneš** na lađu, ti i oni uz tebe, spasišvi se od potopa, **reci**: 'Hvala Allahu, Koji nas je izbavio od bezbožničkog naroda, koga je uništio!'"

(29) I reci, **Nuhu**: "Gospodaru, na blagoslovljeno i sigurno mjesto spusti me, jer na najbolje mjesto spuštaš Ti!"

(30) U pomoći koju je Allah, džellešānuhu, pružio Nuhu i Svojim štićenicima, te u kazni koju daje onima što ne vjeruju jest očit, nepobitan i bjelodan dokaz da je Allah, džellešānuhu, kadar pružiti pomoć poslanicima, a uništiti poricatelje. Gospodar je stavio Nuhov narod na iskušenje poslavši mu Nuha, da bi se znalo ko je vjernik a ko nevjernik, ko je poslušan Bogu a ko Mu je neposlušan.

(31) Poslije Nuhova, alejhis-selam, naroda Uzvišeni je Allah stvorio drugi narod.

(32) I poslao je tom narodu poslanika koji im se obraćao: "Sunarodnici moji, jedino se Allahu klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate! Zar se nećete boriti Boga, te izvršavati vjerske naredbe, a sustezati se od vjerskih zabrana?"

(33) Ali su prvaci naroda tog poslanika, koji su oživljenje (**i, otuda, džennet i džehennem**) poricali i nisu vjerovali u Allaha, Koji im je imetak i ugled dao, **običnom svijetu i njegovim sljedbenicima rekli**: "Ovaj čovjek što vas

poziva da robujete Allahu samo je običan čovjek, kao što ste i vi sami – jede i pije, poput vas, pa u čemu nad vama ima prednost i zasluži da bude poslanik?"

(34) Rekli su: "Budete li slušali ovog čovjeka, bit ćete pravi stradalnici, tim više jer nikakvu korist nećete izvući iz toga što ćete ga slijediti, a napustiti robovanje svojim bogovima. To je tako, jer biste tad slijedili čovjeka koji nikave prednosti nad vama nema."

(35) Zar vam on, koji tvrdi da je poslanik, prijeti da ćete, nakon što pomrete pa postanete prah i kosti, biti izvedeni iz zemlje i u život vraćeni? Zar je takvo šta moguće?

(36) "Prosto je nemoguće, **izuzetno daleko**, da budete oživljeni nakon što prah i kosti postanete.

(37) "Samo ovozemaljski život naš postoji: živimo i umiremo, naraštaji se smjenjuju, to je vječno trajanje i neće biti nikakva oživljenja na ahiretu", kazali su.

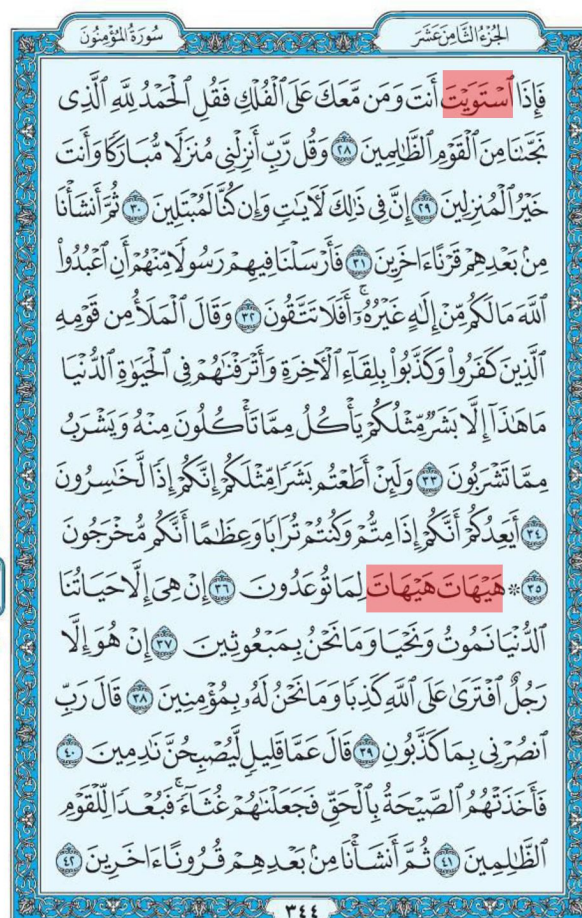
(38) I najzad su zaključili: "On, koji govori da je poslat vama, samo je čovjek koji o Allahu laži iznosi, i nikad nećemo povjerovati u njegove riječi."

(39) Taj se poslanik obratio Silnom Allahu da uništi one koji ga utjeruju u laž.

(40) Na to je Allah, džellešānuhu, **odgovorio tom poslaniku**: "Za kratko vrijeme kazna će neizostavno zadesiti nevjernike između tvog naroda i oni će se gorko kajati zbog toga što su poricali!"

(41) I zaista, nedugo zatim zadesio je narod Ad strašni gromoglas, i Svemoguću Allah uništio ih je, nikog nije poštedio, te su kao naplav, što ga bujica donese, izgledali – bestraga bili poricatelji koji su sami sebi nasilje učinili.

(42) Nakon što je uništio taj narod, **Svevišnji Allah stvorio je druge narode**: Lutov, Šuajbov, Junusov narod.

(43) I nijedan poricateljski narod nije mogao svoj čas suđeni ubrzati, a niti ga odložiti, bez obzira na mogućnosti kojima raspolaže.

(44) Potom je Svevišnji Allah poslanike redom slao, jedne za drugim. Kad god bi nekoj zajednici došao njen poslanik, ona bi ga poricala, pa je Allah iste te zajednice uništavao redom, jednu za drugom, u puka ih predanja pretvarajući. Nesretan i daleko bio narod koji ne vjeruje u objavu koju poslanici donose od Gospodara!

(45) Onda je Plemeniti Allah poslao Musaa i njegova brata Haruna s očitih **devet znamenja: štap koji se pretvarao u zmiju, ruka, skakavci, krpelji, žabe, krv, poplave, sušne godine i manjak plodova**. Allah im je očite znakove dao.

(46) Dakle, poslanici Musa i Harun donijeli su faraonu i njegovom narodu, bjelodane dokaze, ali su se oni uzoholili pa su porekli istinu, činili nepravdu ljudima i remetili red na Zemlji.

(47) Onda faraon i njegovi sunarodnici počеше govoriti: "Zar ćemo povjerovati dvojici ljudi običnih kao što smo i mi, koji baš nikakve prednosti nad nama nemaju, znajući da su Musaovi i Harunovi sunarodnici, sinovi Israilovi, naši robovi i nama potčinjeni?!"

(48) Lažnim su smatrali ono što su njih dvojica donijeli, pa je to bilo uzrokom njihovog potapanja.

(49) Musau, alejhis-selam, Allah je dao Tevrat, ne bi li pomoću njega krivovjerni Pravom stazom pošli i postupali u skladu s njime.

(50) Također je Sveznaujući Allah Isaa, alejhis-selam, i majku njegovu Merjemu znamenjem, **poukom i dokazom Svoje moći učinio**: stvorio je poslanika Isaa u utrobi njegove majke (**Isa nema oca**) i na jednoj im visoravni utočište dao, na kojoj bijaše stanište i izvor tekući.

(51) "Poslanici, ukusnim dozvoljenim jelima hranite se, te činite djela ozakonjena šerijatom, Ja zaista dobro znam šta činite vi, Meni ništa nije skriveno!"

(52) Također: "Ova vaša vjera, o vjerovjesnici, jest jedna vjera – islam, a Ja sam Gospodar vaš, Jedan Jedini, pa se Mene bojte izvršavajući vjeronaredbe i sustežući se od vjerozabrana!"

(53) Ali su se zajednice podijelile u pitanjima vjere, pa su se u skupine i tabore raskolili i vjere razne izmislili; svaka se skupina veseli onom što zagovara, drži da je upravo ona na vjeri koju Allah voli te se na ono što drugi ljudi ispovijedaju ne osvrće.

(54) Poslaniče islama, zbog toga mekanske bezbožnike još neko vrijeme prepusti zabludi i otuđenosti od istine – njih će na koncu snaći Allahova kazna.

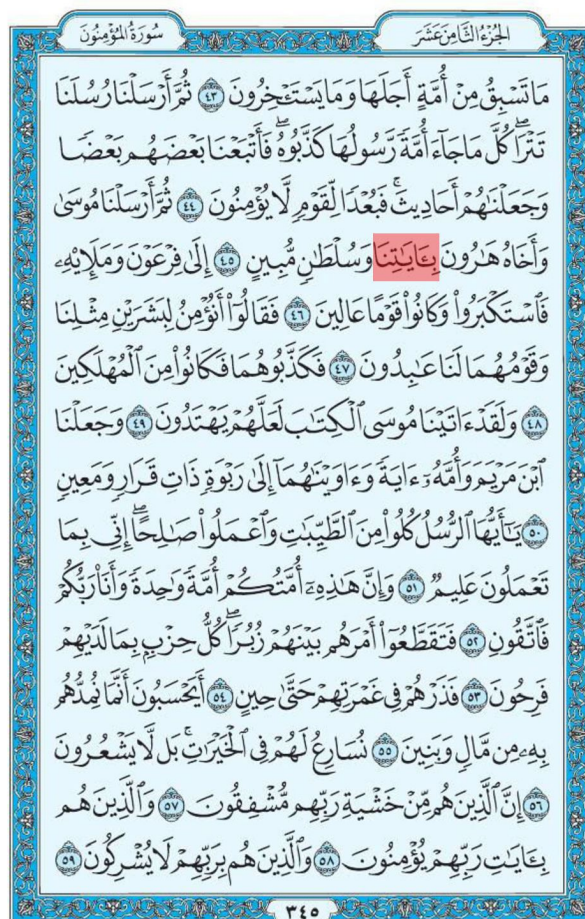
(55) Zar oni koji su se podijelili na skupine i raduju se onom što ispovijedaju misle da im Allah, džellešānuhu, daje imetak i sinove zbog toga što su to zaslužili? Nije onako kako misle da jest! Mi im to dajemo samo zato da bismo ih postepeno kazni približili, ali oni ne opažaju.

(56) Zar oni koji su se podijelili na skupine i raduju se onom što ispovijedaju misle da im Allah, džellešānuhu, daje imetak i sinove zbog toga što su to zaslužili? Nije onako kako misle da jest! Mi im to dajemo samo zato da bismo ih postepeno kazni približili, ali oni ne opažaju.

(57) Oni koji vjeruju, premda čine dobro, brižni su zbog straha od Allahove kazne i Njegove srdžbe.

(58) Oni čvrsto vjeruju u Allahove ajete koje je objavio u časnom Kur'anu.

(59) Oni robuju isključivo dobrom Allahu nikog Mu pritom ravnim ne smatrajući.

(60) Oni se **trude glede činjenja dobrih djela pomoću kojih se približavaju Allahu**, a pritom se iskreno plaše i strijepe da im dobro, udjeljivanje i sva druga dobra djela, koje čine neće biti primljeno onog Dana kad se susretnu sa Sveznajućim Allahom.

(61) Vjernici koji saberu u sebi ove osobine jesu oni koji hitaju da dobra djela čine i u tom uspijevaju druge preticati.

(62) Imajte na umu da dragi Allah nikog ne zadužuje više nego što je u njegovoj moći, već mu u obavezu stavlja samo ono djelo koje može izvršiti. Sva djela zabilježena su kod Allaha u Knjizi koja kazuje po istini i neće nikom biti nepravda učinjena, pa im neće biti umanjena nagrada, a niti će im biti stavljeno u odgovornost ono što nisu uradili.

(63) Ipak su srca nevjernikā grijешnikā obamrla u vezi s tom Knjigom i veličanstvenim Kur'anom, koji im je objavljen. A oni su, mimo nevjerstva, i neka druga djela uradili.

(64) A kad Allah, džellešānuhu, na Dan polaganja računa stradanju izloži one od njih koji su raskošno i razuzdano živjeli, oni će **zakukati tražeći pomoć i izlaz**.

(65) Kako bi ih se dovelo u očaj glede Allahove milosti, **bit će im rečeno**: "Danas nemojte kukati i ne tražite pomoć, niko vam neće u pomoć priteći i Allahove vas kazne osloboditi!"

(66) "Kur'anski ajeti bili su vam kazivani na dunjaluku, ali vi ste okretali leđa jer ste ih prezirali slušati.

(67) "Uzdizali ste se iznad drugih ljudi i poricali onaj svijet, te se dičili Mesdžidul-haramom i tvrdili da ste zbog toga što vodite brigu o Kabi bolji od ostalih ljudi – a zapravo ste obnoć pored Kabe o ružnim stvarima pričali, tim prije jer Kabu niste veličali."

(68) Zašto bezbožnici ne razmisle o kur'anskim ajetima da se uvjere u to da je Kur'an od Allaha, te da postupaju prema njima? Ili ih od vjerovanja u Gospodara svjetova odvraća to što im je došla Poslanica koja nije došla njihovim precima davnim, pa su zbog toga leđa okrenuli i porekli Knjigu?

(69) Ili ih je na poricanje Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, navelo to što im nije poznato njegovo ime, porijeklo, iskrenost, odanost, povjerljivost?

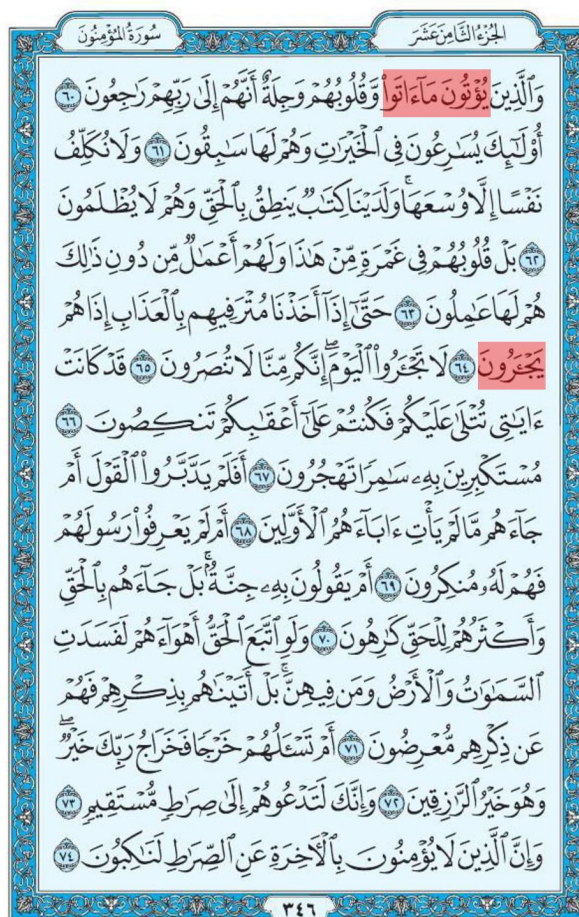
(70) Oni govore da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, lud. To su samo laži koje oni govore! Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, donosi istinu od Allaha u koju nema sumnje, ali oni mrze istinu, iz zavisti i inata, i iz slijepe privreženosti neistini.

(71) Kad bi Allah, džellešānuhu, pojave usklađivao s prohtjevima onih koji ne vjeruju, nebesa i Zemlja bi u neredu stradala, i sve što se na njima nalazi, tim prije jer oni ne znaju kakve bi posljedice imalo to da oni, koji ne znaju kako treba, a kako ne treba vladati, upravljaju.

(72) Je li, Poslaniče, nevjernike od vjerovanja odvratilo to što ti od njih tražiš materijalnu nadoknadu za dostavljanje islama, pa ti je, zbog škrtosti, ne mogu dati? Ti ni od koga ne tražiš nadoknadu za dostavljanje Poslanice. A riznice, dobra ovog svijeta i nagrada u Allahovim su rukama, On je najbolji Opskrbitelj.

(73) Allahov Poslaniče, ti pozivaš ljude u islam, put u kojem nema zastranjivanja.

(74) Međutim, oni koji negiraju onaj svijet, džennet i džehennem, kao i sve što će se na njemu zbiti, kako islam proklamuje, otuđuju se od Prave staze i priklanjaju se putevima koji u Vatru vode.

(75) I kad bi Svemogući Allah ukazao Svoju milost krivovjernima učinivši da poslije suše kiša padne i da bilje nikne, oni bi se ipak nastavili inatiti i red na Zemlji remetiti, bježeći od Prave staze, lutajući bez ikakvog cilja i sumnjajući.

(76) Premda je one koji ne vjeruju Allah, džellešānuhu, stavljao na razne muke i dovodio pred svakojaka iskušenja, oni se nisu povinivali Uzvišenom Allahu niti su se kajali zbog zlodjela u kojima su ogrezli.

(77) Ali, kad Sveznajući Allah otvori na ahiretu kapiju teške, nesnosne patnje u kojoj će nevjernici nastradati, oni će tad izgubiti nadu u Allahovu milost i u bilo kakvo dobro.

(78) Vi koji poričete ožvljenje, jedino vam Allah daje uši da pomoću njih čujete, i oči da pomoću njih vidite, i pamet da pomoću nje dokučite i razumijete – a vi ste tako malo zahvalni na tim golemim blagodatima.

(79) Allah je Onaj Koji stvara ljude na zemaljskoj kugli i samo će se Njemu sve što postoji na Dan polaganja računa vratiti, pa će On svakom ono što je zaslužio dati.

(80) Jedino je Allah Onaj Koji iz ničeg stvara, i jedini Koji život i smrt daje. Jedino je Allah Onaj Koji čini da se noć, koja tmine donosi, i dan, koji svjetlo nosi, smjenjuju iako nisu iste dužine. Pa zašto ne shvatite da je Allah svemoćan te da jedino On stvara i upravlja svime?

(81) Pa ipak, oni govore isto onako kako su govorili nevjernici iz prijašnjih naroda.

(82) Isključujući mogućnost oživljenja, govore: "Je li zamislivo i je li moguće da ćemo, kad naša tijela istruhnu u zemlji i prah postanu, biti oživljeni zarad polaganja računa?"

(83) "To što ti, Muhammede, govoriš", kažu nevjernici, "govoreno je i našim davnim precima, ali se nije pokazalo da je to istina; to su samo priče i izmišljotine naroda prijašnjih!"

(84) Upitaj, Vjerovjesniče, **one koji ne vjeruju u ahiret**: "Ko je Stvoritelj Zemlje i kome pripada sve što postoji na njoj? Odgovorite na ovo pitanje ako posjedujete znanje!"

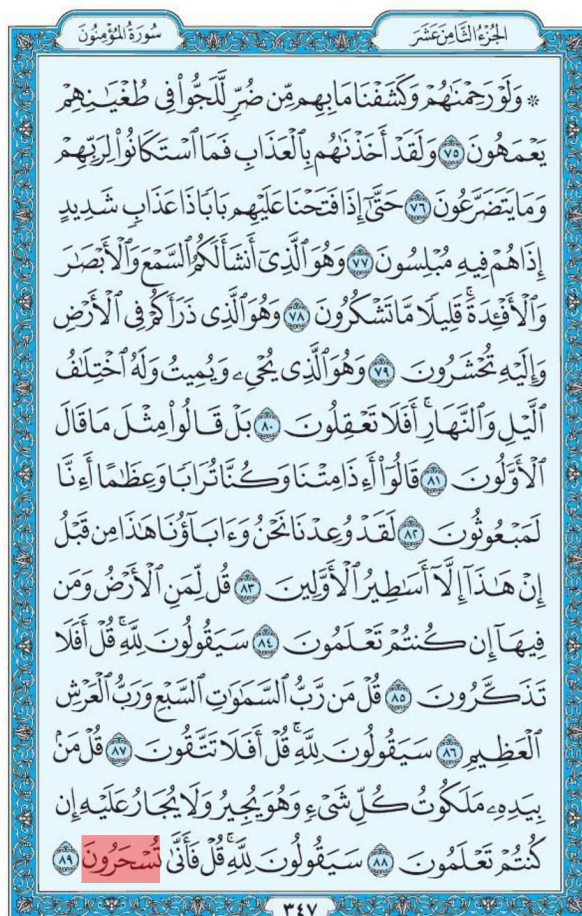
(85) Nevjernici će uistinu potvrditi da je jedino Allah Stvoritelj Zemlje i da je ona u Njegovoj vlasti, pa upitaj ih, **Poslaniče**: "Zar u tome nije pokazatelj da je Uzvišeni Allah kadar mrtve oživiti?"

(86) Božiji Poslaniče, **upitaj mnogobošce**: "Ko je stvorio sedmera nebesa i ko njima upravlja? Ko je Gospodar Arša veličanstvenog, najvećeg i najuzvišenijeg stvorenja?"

(87) Neizostavno će posvjedočiti da su sedmera nebesa i Arš u Allahovoj vlasti, **pa ih podsjeti**: "Zar se nećete bojati Boga izvršavajući vjerske naredbe, a sustežući se od vjerskih zabrana?"

(88) Poslaniče islama, **postavi višebošcima i sljedeće pitanje**: "Ko apsolutno sve posjeduje i ko apsolutno svime upravlja? Ko uzima u zaštitu one kojima je ona potrebna i koju traže, i od koga niko ne može zlo otkloniti ako On to htjedne? Znete li šta o tome?"

(89) Bezbožnici će priznati da je u Allahovim rukama sve i da On svime upravlja, **pa ih upitaj**: "Zar ste onda dozvolili da **izgubite rasuđivanje i razum**, da vas neko toliko zavede i odvraća od razmišljanja o Allahu, te vas navede da budete višebošci, da se lažnim božanstvima klanjate!"

(90) Da, Plemeniti je Allah onima koji ne vjeruju istinu, u koju nema sumnje, donio, a oni su zaista pravi lažljivci, utoliko veći jer smatraju da Allah ima saučesnika i dijete. Neka je Gospodar uzvišen i veoma visoko iznad toga!

(91) Svevišnji Allah nije uzeo Sebi dijete, kako to tvrde nevjernici, i s Njime nema boga, samo On zaslužuje da bude obožavan! Da postoji više bogova, svaki bi bog polagao pravo da upravlja onim što je stvorio, pa bi nastala pometnja u svemiru i vodila bi se borba među njima. Istina je da to nije i ne može biti. Dakle, Allah je jedini bog kojem se može klanjati. Neka je slavljen i hvaljen Allah, i neka je vrlo visoko iznad toga da ima dijete ili saučesnika, a što Mu pripisuju višebošci.

(92) Samo Sveznajući Allah zna nevidljivo, ono što je daleko od očiju i osjetila, a zna i ono što se osjetilima može dokučiti. Njemu ništa nije skriveno, pa Ga slavi jer je nemoguće i nezamislivo da On ima saučesnika.

(93) Allahov Poslaniče, **reci**: "Gospodaru, ako mi pokažeš kaznu koju si pripremio mnogobošcima, a kojom im prijetiš..."

(94) "Onda me, Allahu, ako ih budeš kažnjavao dok ja svjedočim to, s narodom koji ne vjeruje nemoj uništiti!"

(95) A Uzvišeni Allah kadar je da ti, Poslaniče milosti, pokaže ovosvjetsku kaznu kojom prijeti onima koji ne vjeruju. Allah je kadar i to učiniti, a i sve drugo.

(96) Vjeronavjestitelju, nemoj na zlo koje ti ljudi učine zlim uzvraćati, već oprosti, pređi preko uvrede i uznemiravanja, strpi se! Sveznajućem Allahu savršeno je poznato šta krivovjerni iznose kad čine širk i kad poriču, te kad tebe karakteriziraju onako kako ne priliči (**govore da si čarobnjak i lud**).

(97) I zamoli, Vjerovjesniče, **dragog Gospodara**: "Allahu, od Tebe zaštitu tražim, uzmi me u okrilje Svoje pažnje i milosti, pa me sačuvaj od ružnih misli pomoću kojih šejtan zavodi! Sačuvaj me od šejtanovog djelovanja!"

(98) "I Tebi se, Allahu, Gospodaru moj, obraćam s dovom da udaljiš šejtane iz moje blizine kako mi ne bi naudili i omeli me u mojim poslovima!"

(99) Pošto nevjerniku dođe smrtni čas i uvjeri se da će dopasti nezamislivo golemih muka, **kajući se zbog propusta glede vjere uzvikne**: "Allahu, vrati me na dunjaluk!"

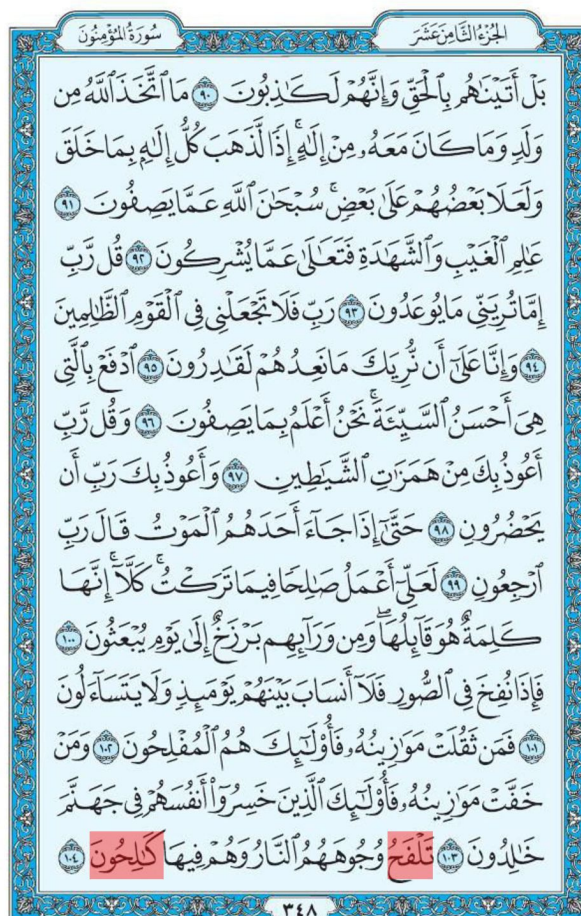
(100) "Vrati me na svijet koji je minuo da bih se pokajao i povjerovao te činio dobra djela!", rekne onaj koji ne vjeruje. Međutim, da ga se vrati, opet dobro ne bi činio. Između njega i povratka na dunjaluk stajat će prepreka do Dana ustanuća. Nikad se neće vratiti na ovaj svijet, neće mu se pružiti prilika da postupa drukčije od onog kako je postupao.

(101) I kad nastupi vrijeme Sudnjeg dana te za to određen melek puhne u rog i ljudi se pojave na stajalištu, neće biti od koristi ni porijeklo, kojim se ljudi ponose, ni rodbinske veze, zbog zaokupljenosti strahotama Sudnjeg dana. Tog Dana ljudi neće jedni druge ništa pitati, svako će biti zaokupljen sobom i svojom mukom.

(102) Onaj čovjek čija dobra djela, kad se stave na vagu, pretegnu, **taj će sretno okončati**: bit će uveden u džennet, a sačuvan od Vatre.

(103) A prevagnut će hrđava djela onog ko nije vjerovao i nije činio dobra djela. Zbog toga će u džehennemskoj vatri vječno ostati, nikad iz nje izaći neće.

(104) Kad je posrijedi ova potonja, nesretna kategorija ljudi, njihova će lica vatra **pržiti** pa će se, uslijed njezine žestine, njihova lica sasvim izobličiti i pocrnjeti, a **usne će im se objesiti i zubi će im napolje ispasti**.

(105) Oni koji nisu vjerovali na Dan konačnog suda bit će ukoreni: "Zar vam ajeti Moji nisu kazivani u dunjalučkom životu, a vi ste ih poricali?"

(106) Reći će: "Allahu, Gospodaru naš, grijesi i nevaljala djela, koje si nam Ti predodredio, bijahu jači od nas, pa smo se otuđili od istine i nismo na Pravoj stazi bili!"

(107) "Gospodaru naš, izbavi nas iz džehennemske vatre i vrati nas na dunjaluk da bismo na Pravom putu bili!", reći će. "Ako bismo se stranputici i nevjerstvu vratili, tad bismo zaista zulumčari bili i kaznu bismo odista zaslužili!"

(108) "Ostanite u paklenoj vatri, poniženi i sasvim bezvrijedni i više Mi se nemojte obraćati!", kazat će im Svevišnji Allah.

(109) "Neki robovi Moji, iskreni vjernici, tražili su od Mene", reći će Allah, "da im oprostim grijehe i predem preko hrđavih djela njihovih, te da ih uvedem u Svoju milost, a Ja sam najmilostiviji..."

(110) "Vi ste im se toliko rugali da ste zaboravili Mene spominjati; to vas je preko svake mjere zaokupljalo, pa se Meni niste klanjali, nego ste ostali krivovjerni; vjernicima ste se smijali.

(111) "Eto, njih, iste te vjernike, Ja sam danas nagradio u džennetskim baščama uživanja zato što su strpljivo dobra djela činili i što su strpeljivo podnosili vaše uvrede."

(112) U paklenoj vatri, **bezbožnici će biti upitani**: "Koliko ste to godina na Zemlji živjeli, koliko ste godina protraćili?"

(113) Odgovorit će: "Živjeli smo na dunjaluku dan ili samo dio dana. Pitaj one koji su upućeni u protok vremena, oni to bolje od nas znaju."

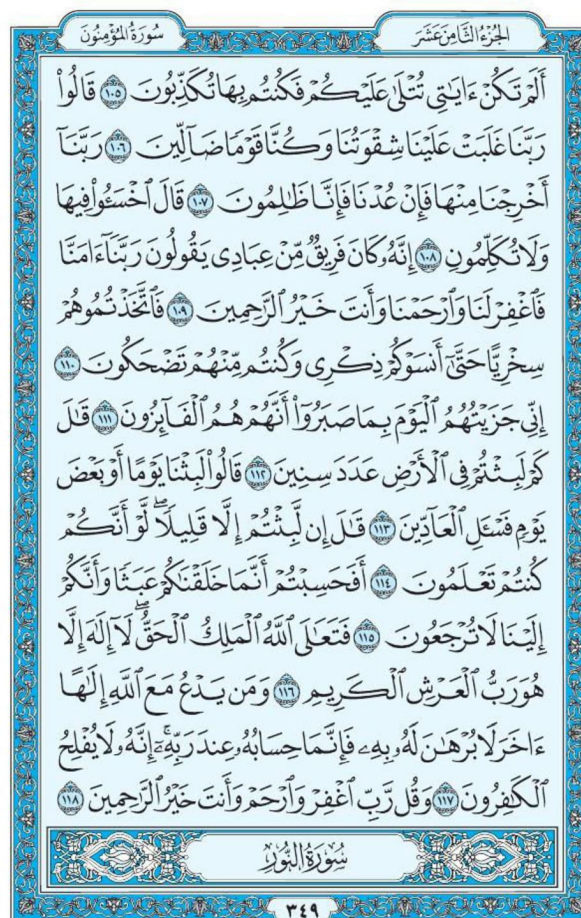
(114) "Na dunjaluku ste samo malo vremena proveli, toliko malo da uopće nije bilo teško biti poslušan Allahu, da samo znate!", bit će im rečeno.

(115) Allah će reći: "O robovi Moji, zar ste mislili da sam vas uzalud, bez ikakva cilja stvorio; da dobre neću nagraditi, a zločeste kazniti; da ću se prema vama kao prema životinjama odnositi; da nećete biti vraćeni Meni i da na odgovornost za djela nećete biti pozvani?"

(116) Neka je slavljen i uzvišen Allah, i Koji upravlja stvorenim onako kako želi, i Koji je istina, i Čije je obećanje istina, i Čije su riječi istina, i osim Koga nema istinskog božanstva. On je Gospodar Arša veličanstvenog, najvećeg stvorenja! Onaj ko je gospodar najvećeg stvorenja, taj je gospodar i manjih stvorenja.

(117) A onaj ko, pored Svevišnjeg Allaha, obožava drugog boga nemajući baš nikakvog dokaza da isti taj bog zaslužuje da mu se robuje (**to je slučaj sa svim lažnim božanstvima**), takav će se, zbog širka, ogavnog golemog grijeha, suočiti sa strašnim stradanjem i golemom patnjom. Imajte na umu da se krivovjerni neće spasiti niti će uspjeti na Dan konačnog polaganja računa!

(118) Poslaniče islama, **obradi se Uzvišenom Allahu**: "Gospodaru, oprosti mi grijeh, pređi preko mog hrđavog djela i uzmi me u okrilje Svoje milosti, jer si najmilostiviji, primaš pokajanje i brišeš grijehe!"

24 - Sura en-Nur

(1) Allah je objavio ovu suru i obavezao ljude da postupaju spram propisa koji su u njoj spomenuti. Ona sadrži jasne ajete, da biste vi, o vjernici, razmišljali o njezinim značenjima i izvukli pouku iz toga.

(2) Kazna za čovjeka i ženu koji su počinili blud a prije toga nisu stupili u brak jest da svakō od njih bude udareno po stotinu puta bičem. I neka vas, o pravovjerni, u pogledu vršenja kazne nad bludnicima ne obuzme sažaljenje ni samilost, ukoliko vjerujete u Allaha, džellešanhuh, i Dan sudnji. Neka, uzasve to, skupina vjernika kažnjavanju prisustvuje, da u tome bude dodatna sramota prijestupnicima i da se pomoću toga i oni, kao i drugi ljudi, odvrate od bludnih radnji.

(3) Kako bi omrazio blud u očima ljudi, Svevišnji je Allah kazao da bludnik u većini slučajeva teži braku s bludnicom ili višeboškinjom (koja se ne susteže od nemorala i s kojom se uopće ne smije stupiti u brak), odnosno da bludnica u većini slučajeva teži braku s bludnikom ili višebošcem (koji se ne susteže od nemorala i s kojim se uopće ne smije stupiti u brak). Sveznajući Allah zabranio je vjernicima da stupaju u brak s bludnicama, kao što je zabranio da vjernici svoje štice udaju za bludnike.

(4) One koji objeđede poštene, **čedne žene** (i čestite i čedne muškarce, također) i potom ne dovedu četiri čestita, iskrena svjedoka koji će potvrditi istinitost toga što su rekli – osamdeset puta bičem udarite, o vi koji imate vlast, kažnjavajući ih za potvoru, i nikad više njihova svjedočenja na prihvatajte jer se zna da su lašci. Griješnici su oni koji objeđede poštene, čedne žene.

(5) Ali onima koji se pokaju zbog potvore čestitih vjernica i osjete grižu savjesti te isprave svoju grešku – Milostivi Allah oprostit će i sakriti njihovu sramotu jer Allah, džellešānuhu, prašta pokajnicima i milostiv je prema njima.

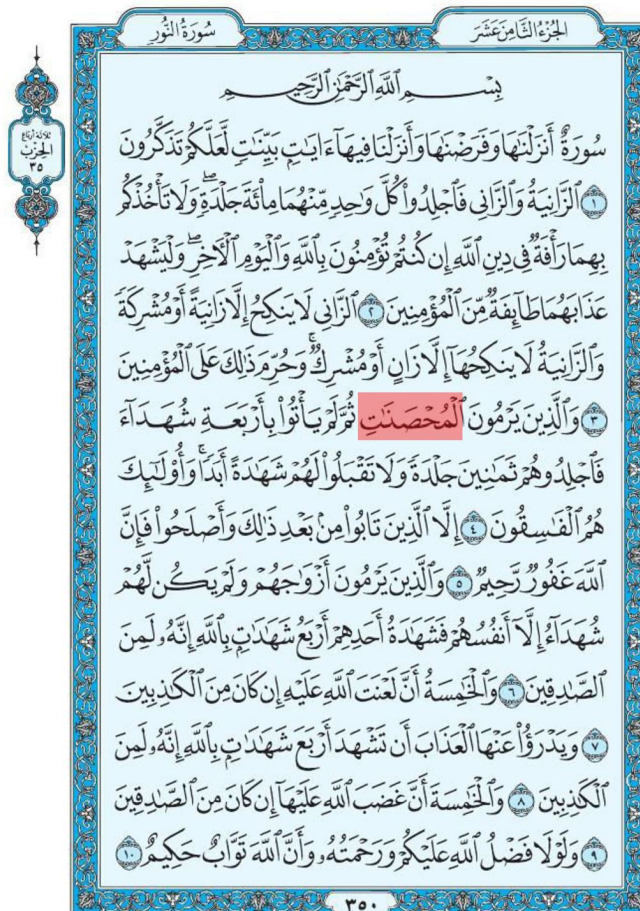
(6) Onaj čovjek koji vlastitu ženu obijedi a nema pravedne svjedoke da potvrde istinitost njegovih riječi mora posvjedočiti pred kadijom četiri puta da govori istinu, **te reći**: "Svjedočim da istinu govorim optužujući svoju suprugu za blud!"

(Z) Kad posvjedoči protiv nje četiri puta, prizvat će na sebe Allahovo, džellešanuhu, prokletstvo ako laže tvrdeći da je njegova supruga počinila blud.

(8) Dakle, ovo muževo svjedočenje iziskuje da se nad suprugom izvrši kamenovanje, šerijatska kazna, no ista ta kazna bit će od nje otklonjena samo pod uvjetom da se četiri puta Allahu kao svjedoku prisegne da njezin muž laže optužujući je za blud.

(9) Te da nakon toga rekne: "Neka se na mene sruči Allahova srdžba ako moj muž istinu govori optužujući me za blud!"

(10) Ljudi, da nije Allahove dobrote i samilosti prema vama, i da On ne oprašta grijehе pokajnicima, i da nije mudar u propisivanju, upravljanju, određivanju, odmah bi vas kaznio zbog grijehа i osramotio bi vas.

(11) Zaista je jedna skupina dvoličnjaka i onih čija su srca bolesna, a koji se vama, o vjernici, pripisuju, potvorila majku pravovjernih Aišu, radijallahu anha, da je učinila nemoral. Nemojte misliti, pravovjerni, da su njihove riječi neko zlo po vas, naprotiv za vas je to dobro, tim bolje jer je u tome nagrada za vjernike i njihovo čišćenje od grijeha, kao i povod da se dokažu čistota i nevinost majke pravovjernih Aiše, radijallahu anha. Svaki muškarac ili žena koji su prenosili potvoru ponijet će svoj udio u grijehu, a glavni potvornik koji će, dakako, ponijeti najveći grijeh jest kolovođa dvoličnjakā, Allahov neprijatelj Abdullah b. Ubejj b. Selul.

(12) Čim su ogavnu i ružnu potvoru čuli, zašto vjernici i vjernice jedni o drugima nisu dobro pomislili, jer je načelno pravilo da su vjernici nevini, čestiti, neporočni. **Zbog čega odmah nisu rekli:** "Ovo je očigledna i jasna potvora!"

(13) Zašto oni koji su potvorili Aišu, majku pravovjernih, nisu doveli četiri pravedna svjedoka koji bi potvrdili njihove riječi? Pa pošto ne dovedoše svjedoke, oni su za Allaha lažovi i grijешnici, nesumnjivo.

(14) A da vam nije lijepi Allah ukazao Svoju dobrotu i obasuo oprostom pokajnike među vama ne kaznivši ih, odmah, te da vas nije darovao Svojom milošću i sakrio vašu sramotu, sigurno bi vas zadesili golemo stradanje i teška patnja zbog potvore na Aišu.

(15) Tad ste tu potvoru prepričavali i njome se bavili, pa ste na sva usta govorili nešto o čemu ništa niste znali i za šta niste imali baš nikakva dokaza ni saznanja, i pritom ste to smatrali beznačajnim, a to u Allaha ima golem značaj, tim veći zbog laži na onog ko je čist od onog što mu se pripisuje.

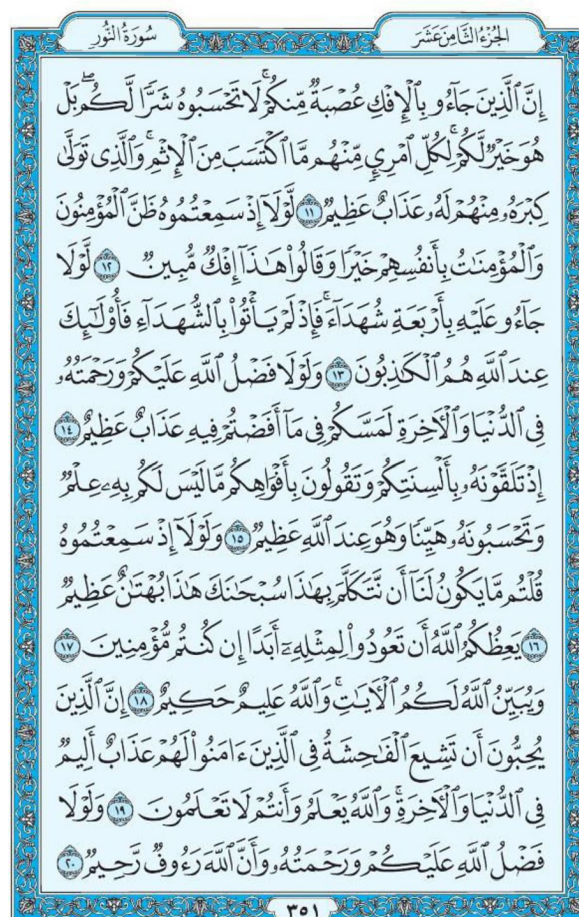
(16) Kad ste potvoru čuli, **zašto niste kazali:** "Slavljen budi, Allahu! Ne dolikuje nam govoriti o laži i potvori na majku pravovjernih Aišu, radijallahu anha, Vjerovjesnikovu ženu! Ovo je kletva velika i zločin očit!"

(17) Allah, džellešānuhu, savjetuje vam da takvo šta nikad ne ponovite, On vam zabranjuje da prenosite potvore i širite glasine, ako ste pravi vjernici.

(18) Allah vam tumači ajete Svoje, koji sadrže propise i pouke. Svevišnji Allah dobro zna čime se bavite, ništa Mu nije skriveno, On će vam dati ono što ste zaslužili. Mudar je u propisivanju, upravljanju, određivanju.

(19) One što vole da se o muslimanima i među njima šire bestidnosti (u šta spada potvora za blud) i u tome sudjeluju, čeka fiksirana, bolna kazna za potvoru (haddul-kazfi), a na ahiretu čeka ih golema patnja u vatri džehennemskoj. Svemogućem su Allahu poznate njihove laži, upućen je u posljedice onog što ljudi rade, zna u čemu je dobro za njih, a vi u to niste upućeni.

(20) Da nije dragi Allah ukazao Svoju dobrotu, milost i blagost onima koji su prepričavali potvoru i njome se bavili, kaznio bi vas strašnom kaznom, odmah, ali je On blag i milostiv prema ljudima.

(21) O vi koji vjerujete u Sveznajućeg Allaha i postupate u skladu sa šerijatom, nemojte šejtanove stope slijediti, nemojte njegovim putem ići, jer šejtan po običaju zlo lijepim prikazuje! Onaj ko slijedi šejtanove stope zapovijeda da se čine bestidnosti i ogavnosti, da se govori ono što ne valja i da se protivi šerijatu! Vjernici, da vam nije Plemeniti Allah ukazao Svoju dobrotu, nijednog pokajnika između vas ne bi očistio od ružnoće grijeha i hrđavog djela, ali Sveznajući Allah kojeg hoće pokajnika očisti primivši njegovo pokajanje. Imajte na umu da Allah čuje svačije riječi i da zna svačija djela i namjere, te da će svakom dati ono što je zaslužio!

(22) I neka se ne **zaklinju** vaši vrlj dobročinitelji u vjeri i imućni da će svoju pomoć uskratiti siromašnoj rodbini, potrebitima i muhadžirima jer su učinili prijestup – neka im oprostite posrnuće i neka ih ne kazne! Želite li da vama Allah oprost i pređe preko vaših hrđavih djela, oprostite i vi njima i zaboravite šta su činili i govorili, jer i Silni Allah oprašta greške i prima pokajanje, pa neka se robovi Njegovi na to ugledaju. Ovaj ajet objavljen je povodom toga što se Ebu Bekr, radijallahu anhu, zakleo da će prestati materijalno pomagati Mistahu zbog toga što je sudjelovao u potvori na Aišu.

(23) Oni koji objede žene čestite, čiste i neporočne, koje ne pomišljaju na grijeh, takvim će ljudima Uzvišeni Allah uskratiti Svoju milost i neizostavno ih kazniti u paklenoj vatri.

(24) Na Dan ustanuća protiv potvornika svjedočit će njihovi vlastiti jezici, o potvorama koje su iznosili, i vlastite njihove ruke i noge, o grijesima koje su pomoću njih činili.

(25) Tad će im Allah u potpunosti dati ono što su zaslužili, bez zakidanja i nepravde. Oni će na Dan oživljenja saznati da je Allah istiniti Bog, te da su Njegova djela, obavijesti, obećanja, prijetnje sušta istina u koju nema nimalo sumnje.

(26) Nevaljale žene i nevaljali muškarci koji govore odvratne riječi i čine ogavna djela, pripadaju onima kakvi su i sami, a čestite žene i čestiti muškarci pripadaju onima kakvi su i sami. U odnosu na potvore koje o njima iznose nevaljali i iskvareni, čestiti vjernici su nedužni, i njima će Allah, džellešanuhu, oprostiti grijehe, zanemarit će njihova hrđava djela i dat će im dragocjenu opskrbu u džennetu, u Svojoj blizini.

(27) O vi koji vjerujete u Allaha i postupate u skladu s islamskim vjerezakom, kad htjednete ući u tuđe kuće, **prije ulaska tražite dopuštenje i pozdravite ukućane rekavši:** "Es-Selamu alejkum! Mogu li ući?" Za vas je bolje, čistije, čednije i dalje od sumnje da zatražite dopuštenje prije ulaska. Allah vas savjetuje da biste se opomenuli na Allahove propise i primijenili ih u praksi.

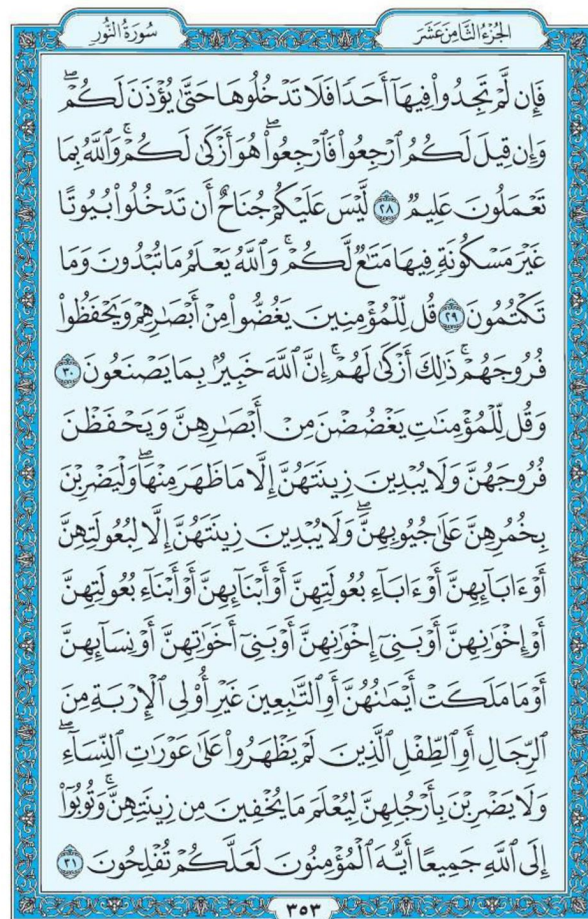

(28) Ako u istim tim kućama ne zateknete nikog ko bi vam dopustio da uđete, nemojte ući; ako vam vlasnik kuće pak rekne da odstupite, vi odstupite, to više jer je to za vas bolje kod Allaha. Znajte da Sveznajući Allah savršeno zna šta činite i da ćete polagati račun za svoja djela!

(29) Ali nije vam grijeh ulaziti u biblioteke i pijace, npr. koji su vlasništvo svih ljudi, tj. nisu svojina pojedinca. Allah je dobro obaviješten o svemu šta činite javno i tajno. Njemu baš ništa nije skriveno. Allah će vam dati ono što ste zaslužili.

(30) Reci vjernicima, Poslaniče milosti, neka obore poglede svoje, da ne gledaju u žene i u stidna mjesta, jer im je to zabranjeno, i neka se, k tome, čuvaju od svih nemoralnih radnji; one su zabranjene, i neka ne pokazuju svoje stidno mjesto onima koji ga ne smiju vidjeti. Naime, to je za muškarce vjernike čednije i čistije, a Allah dobro zna šta čovjek čini, On će svakom dati ono što je zaslužio.

(31) A reci i vjernicama neka obore poglede svoje, da ne gledaju u stidna mjesta, jer im je to zabranjeno, i neka se, k tome, čuvaju od svih nemoralnih radnji, koje nisu dopuštene, te neka ne pokazuju svoje ukrase muškarcima strancima nego neka spuste svoje ogrtače s glave, da pokriju kosu, lice i grudi, pokrivajući se onako kako to nalaže islam (odnosno, neka pokažu samo odjeću, tj. ono što se ne može sakriti). Žena svoje ukrase može pokazati samo mužu, ocu, svekru, sinovima, sinovima muža svog, braći svojoj, sinovima braće svoje, sinovima sestre svoje, prijateljici koja je pouzdana, pa makar se radilo i o nevjernici, onima koji su u posjedu njihovu, makar se radilo i o robovima, te onima koji nemaju muške prohtjeve i djeci koja nisu spoznala stidna mjesta žene. I neka ne udaraju prilikom hoda nogama, da se ne bi čuo zveket halhala koje nose oko nožnih članaka, a skrivaju ih. I svi se vi, pravovjerni, pokajte Silnom Allahu za zabranjene poglede i druge grijehe, da biste zaslužili Allahovu naklonost, milost i spas na ahiretu.

(32) Vjernici, **udavajte sve one koji su bračno nezbrinuti**: slobodne muškarce i slobodne žene, te čestite robove i čestite robinje! Ako su siromašni, te nemaju mogućnosti da organiziraju bračni život i podnesu troškove, Allah će ih obogatiti iz dobrote Svoje, a Allah daje nesamjerljivu nafaku. Ono što On posjeduje neće umanjiti to što će nekog neovisnim učiniti. Allah zna prilike Svojih robova.

(33) Neka se sustegnu od činjenja zabranjenog oni koji se, zbog siromaštva ili iz nekih drugih razloga, ne uspiju oženiti, dok ih Allah ne obogati i ne da im mogućnosti da stupe u bračnu vezu. A kad se radi o robovima i robinjama koji se žele otkupiti iz ropstva, njihovi vlasnici trebaju pristati na to ako znaju da su čestiti i da su se kadri otkupiti, te neka im njihovi gospodari olakšaju tako što će dio otkupa oprostiti, a i drugi imućni ljudi neka im u tome pomognu imetkom koji im je Allah dao. A robovlasniku nije dozvoljeno tjerati robinju na bavljenje nemoralom kako bi mu zarađivala novac (**kako je radio Abdullah b. Ubejj, koji je svoje dvije robinje tjerao na to**). Zar da je vlasnik na to tjera, a ona se trudi da bude čedna?! A ako pak neki robovlasnik prisili svoju robinju na činjenje bluda, Allah će joj, jer je bila prisiljena, oprostiti i spram nje samilostan biti, a grijeh će robovlasnik ponijeti.

(34) Ljudi, dragi Allah objavljuje vam bjelodane ajete, koji jasno i nedvosmisleno ukazuju na istinu, te navodi primjere prijašnjih naroda, vjernika i nevjernika, kao i pouke, ali one su od koristi samo bogobojažnima, koji čine dobra djela i sustežu se od poroka.

(35) Uzvišeni je Allah svjetlost nebesa i Zemlje, On upućuje one koji su dostojni upute. Kao primjer Allahove svjetlosti (**u srcu vjernika**) kojom upućuje jest **udubina na zidu** u kojoj se nalazi svjetiljka koja snažno svijetli, svjetiljka je u staklenici, a staklenica nalikuje blistavoj zvijezdi; svjetiljka gori uz pomoć ulja maslinovog, koje se dobiva od blagoslovljenog, dovoljno izraslog stabla s predivnim plodovima i krošnjom. Sunce ga obasjava potkraj dana, a i jutrom – čije ulje, zbog bistrine i kvaliteta, gotovo da sija čak i onda kad ga vatra i ne dohvati, a kad ga vatra dohvati, **onda savršeno svijetli – sama svjetlost nad svjetlošću**: svjetlost koja dopire iz maslinova ulja pridodata na svjetlost koja izbija iz fitilja. Eto, s time Allah, džellešanhuhu, upoređuje svjetlo koje dadne vjerniku u srce, uz svjetlo urođene vjere i Objave. Koga hoće Allah, džellešanhuhu, navodi ka svjetlosti Svojoj, imanu i razumijevanju časnog Kur'ana, i primjere ljudima dragi Allah navodi da bi razumjeli propise islama i sve drugo što im je potrebno u životu. Allah je Sveznajući, zna šta ljudi javno i tajno rade.

(36) Blistava svjetlost, spomenuta u prethodnom ajetu, nalazi se u džamijama, čije je podizanje i održavanje (**pomoću imana i činjenja dobrih djela**) Allah naredio, i u kojima se spominje Allahovo ime, uči ezan, obavlja namaz i čine druga dobra djela, i u kojima se obavlja namaz ujutro i navečer, te se u tim vremenima Allah mnogo spominje.

(37) Allaha, džellešanuhu, dakle, spominju ljudi koje ni kupovina ni prodaja ne zaokupljaju od zikra, predanog obavljanja namaza, a ni od davanja zekata onima koji ga zaslužuju, i koji strepe od strahota Sudnjeg dana, u kojem će se srca uznemiriti i biti u neizvjesnosti, između nade u spas i straha od propasti, i u kojem će se i pogledi uznemiriti gledajući put koji vodi u džennet i drugi, koji vodi u džehennem.

(38) To rade zato da ih Plemeniti Allah dostojno nagradi za njihova djela, još više im od dobrote Svoje darujući, jer Allah, džellešanuhu, kome hoće od Svojih robova dadne golemu, mnogostruku nagradu i bez ikakva računa, brojanja i vaganja, obilje podari.

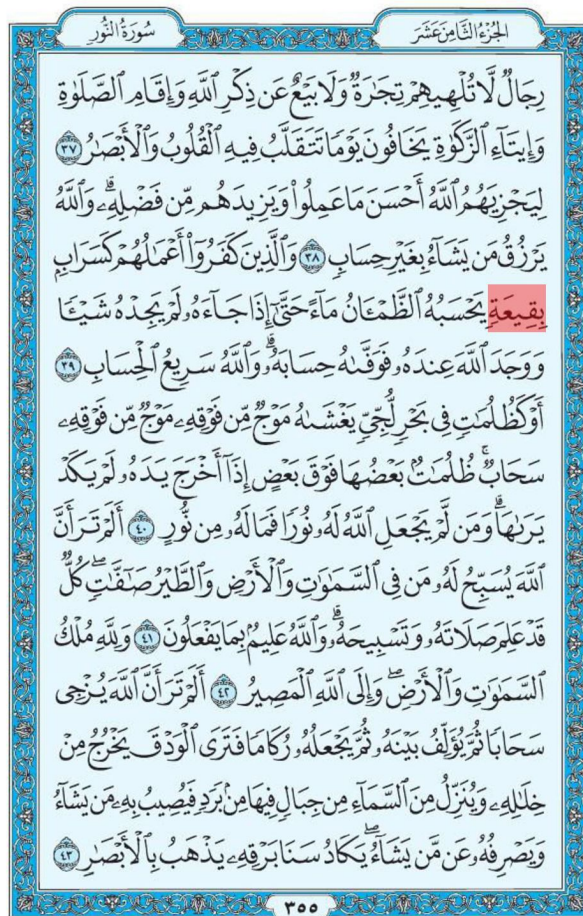
(39) A ovozemaljska djela onih koji ne vjeruju u dobrog Allaha nemaju nikakvu vrijednost u Gospodara i nalik su fatamorgani u **ravnici**, pa se čovjeku čini da, u podnevnoj žezi, vidi vodu i kad žedan dođe do tog mjesta, ne zatekne ništa, kamoli vodu. Eto tako i nevjernik misli da će dobra djela koja je učinio na dunjaluku, odagnati od njega strahote Sudnjeg dana, ali kad nastupi taj Dan, neće nevjernik zateći nikakvu nagradu na ahiretu – tamo će, ispred sebe, zateći Allaha, Koji mu je pripremio strašnu kaznu zbog ogavnih djela koja je činio. Allah, odista, brzo račune svodi.

(40) Ili će djela onih koji nisu vjerovali postati poput tmine u sinjoj pučini koju prekrivaju talasi sve jedan za drugim, a ponad visokih talasa su gusti oblaci (**te ne vidi zvijezde da se prema njima ravna**) – sve sāmā tmina u tmini, tako da se ni vlastiti prst pred okom ne vidi. Kako su tmine jedna na drugoj, **tako su nagomilana hrđava djela onih koji ne vjeruju**: neznanje, sumnja, izbezumljenost, zapečaćenost srca... A kome Allah, džellešanuhu, svjetlost ne podari, ne izvede ga na Pravi put i ne da znanje o Kur'anu, taj nikad neće na Pravi put izaći, niti će mu bilo koja druga knjiga biti od koristi.

(41) Zar ne znaš, Poslaniče, da Uzvišenog Allaha slave sva stvorenja što su na nebesima i na Zemlji, pa i ptice dok lete krila šireći slave Ga! Sva je stvorenja Sveznajući Allah poučio kako će se klanjati i kako će spominjati i hvaliti svog Stvoritelja, kao što Ga i čovjek hvali i slavi. Allah dobro zna šta ljudi rade, nijedno njihovo djelo nije mu skriveno.

(42) Samo Svemogućem Allahu pripada vlast na nebesima i na Zemlji. Njemu će se sve vratiti na Sudnjem danu, On će svakom dati ono što je zaslužio.

(43) Zar ne vidiš, Poslaniče, da Svemogući Allah razgoni oblake kuda hoće pa ih opet sastavlja, zatim ih u gomile pretvara pa ugledaš kako kišica iz njih, Allahovom voljom, sipi – iz tih nagomilanih oblaka, koji svojom veličinom podsjećaju na brda, Svevišnji Allah i led spušta – pa daje da ista ta kišica pada po nekim predjelima, a od nekih je predjela odvraća, iz Svoje goleme mudrosti. Sjaj munje, zbog svoje blještavosti, usred oblaka zamalo da oslijepi čovjeka koji ga vidi.

(44) Jedan od očitih dokaza da Allah, džellešanuhu, stvara i upravlja jest i to što dan i noć smjenjuje, dajući da jedno poslije drugog nastupa i čineći da njihova dužina trajanja bude različita. Zbilja, u tome je jasno znamenje za one koji su razboriti i znaju da je Allah, džellešanuhu, jedini Bog i da On sve može učiniti.

(45) Mudri je Allah od kapljice stvorio sve što se po Zemlji kreće. Neka stvorenja puze na trbuhu, kao npr. zmija, neka na dvije noge idu, kao npr. čovjek i ptice, a neke, opet, idu na četiri noge, kao npr. domaća stoka. Kako hoće i šta hoće, Svemogući Allah stvara; stvara i druga stvorenja koja nisu spomenuta. On sve može učiniti, ništa Mu nije nemoguće.

(46) Gospodar je objavio veličanstveni Kur'an Poslaniku Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem. Svevišnji Allah upućuje na Pravu stazu, u kojoj nema devijacije, onog koga On hoće od robova Svojih, te ga ona odvede do dženneta.

(47) Dvoličnjaci tvrde da vjeruju u Sveznajućeg Allaha i u Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, te da su poslušni Allahu i Njegovom Poslaniku, a zatim se neki od njih otuđe – nisu poslušni Gospodaru ni Poslaniku glede zapovijesti o vođenju borbe na Allahovu putu i glede drugih vjerskih naredbi, premda tvrde da vjeruju u Allaha i Poslanika i da su poslušni. To nisu vjernici, makar tvrdili da vjeruju.

(48) Budu li dvoličnjaci pozvani Allahu i tome da im Poslanik Njegov presudi u njihovim nesuglasicama i sporovima, odjednom leđa okrenu, to više jer u srcu kriju licemjerstvo.

(49) Ali, znaju li da je pravda na njihovoj strani, tj. znaju li da će biti presuđeno u njihovu korist, ponizni i poslušni dolaze.

(50) Je li u njihovim srcima prisutna stalna bolest, ili sumnjaju u Resulullahovo, sallallahu alejhi ve sellem, poslanstvo, ili zato što se boje da će im, prihvate li Allahovu knjigu i Poslanikov sunnet za sudiju, biti učinjena nepravda? Ništa od toga nije razlog! Razlog je upravo to što se oni inate i otuđuju od šerijata.

(51) Iskreni se vjernici ne ponašaju tako, njihov je običaj da se pokore dragom Allahu i Vjeronavjestitelju, sallallahu alejhi ve sellem, kad se pozovu da im se presudi prema objavi, časnom Kur'anu i sunnetu. **Odazovu se i reknu:** "Slušamo ono što nam se govori i pokoravamo se prihvatajući ono što se od nas traži!" Samo oni bit će spašeni na ovom i na budućem svijetu.

(52) A ko dragom Allahu i Njegovu Poslaniku pokoran bude, preda se njihovom sudu, boji se posljedica grijeha, te Ga se boji, izvršavajući vjeronaredbe i sustežući se od vjerozabrana, upravo će takav postići dobro na oba svijeta.

(53) Dvoličnjaci se Allahom zaklinju, najtežom zakletvom, da će zacijelo poći u borbu na Allahovom putu ako im to Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, naredi. Poslaniče islama, **reci:** "Nemojte se lažno zaklinjati! Pokornost vaša – zna se kakva je! Nemojte zaboraviti da je Allah veoma dobro obaviješten o onom što činite i da zna za sva vaša djela, ma koliko ih tajili vi!"

الحِزْبُ الثَّامِنُ عَشَرَ
سُورَةُ التَّوْبَةِ

يَقْلِبُ اللَّهُ الْآيِلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ
آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فِرْقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فِرْقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ
يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ أَرْبَابًا أُخْفَاؤُنَ
أَنْ يَحْكُمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا
كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ
يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ
يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَتَقَرَّقْ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
﴿٥٢﴾ *وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ
لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

٣٥٦

(54) Poslaniče, **obradi se**

dvoličnjacima: "Allahu se pokoravajte i Poslaniku Njegovu, javno i tajno!" Ako leđa okrenete ne htijući to provesti u praksu – pa Resulullah je, sallallahu alejhi ve sellem, dostavio Poslanicu; njegovo je da dostavi, a vaše je da prihvatite i polagat ćete račun pred Allahom jeste li Poslanika milosti dosljedno slijedili. Budete li slušali Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, bit ćete upućeni na Pravu stazu. To je tako jer je Poslanik jedino dužan dostaviti Objavu, on nije dužan da vas prisili da Pravim putem pođete.

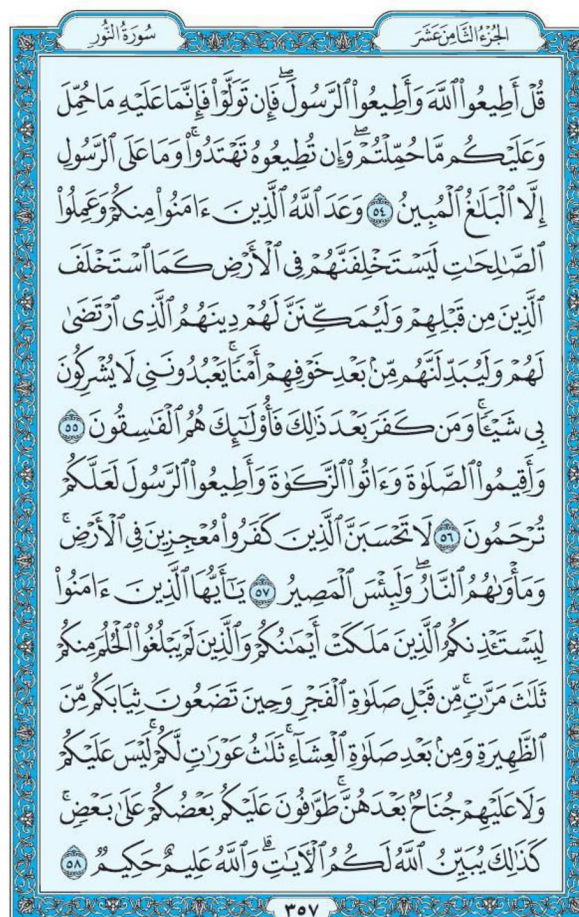
(55) Svemoguću Allah obećao je čestitim vjernicima, koji vjeruju u Allaha i čine dobra djela, pomoć nad neprijateljima i obećao je da će ih postaviti na Zemlji za nasljednike, kao što je učinio i dobre prethodnike, te je obećao da će učvrstiti islam, vjeru istinitu, uzdići je i učiniti iznad svih vjera, i da će, pouzdano, strah vjernicima sigurnošću zamijeniti budu li samo Allahu poslušni i odani i iskreno se Njemu klanjati ne smatrajući Mu nikog ravnim. A oni koji ostanu bezbožnici i nakon tih blagodati, takvi su pravi grijешnici, oni prelaze granice Allahove.

(56) Namaz obavljajte, o vjernici, brižno i

skrušeno, onako kako je vjerom propisano da se obavlja, izdvajajte zekat onima kojima on pripada i Allahovom se Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, pokoravajte izvršavajući vjerske naredbe, a sustežući se od vjerskih zabrana, da biste zaslužili Allahovu, džellešanuhu, milost.

(57) Poslaniče, nipošto ne misli da oni što ne vjeruju mogu umaći Allahu, Jednom Jedinom! On je kadar da ih iskorijeni. Na onom svijetu njihovo će povratište paklena vatra biti, a grozno je ona povratište i stjecište!

(58) O vi koji vjerujete u Allaha i postupate u skladu s Njegovim vjerzakonom, naređujte svojim robovima i robinjama te djeci od roditelja koji nisu robovi, a koja nisu spolnu zrelost dostigla da u tri slučaja, kad vam žele ući, **tražite vaše dopuštenje:** prije sabahskog namaza, jer se tad budi, svlači pidžama a oblači odjeću, zatim kad radi podnevnog odmora svoju odjeću odložite i poslije jacija-namaza, kad skinete odjeću i utočite u san! To su tri perioda vaše nagosti, tj. tad obično vodite manje brige o stidnim mjestima i oblačite se ležernije. Kad je riječ o drugim periodima, ni vi a ni oni nisu grijешni ako uđu ne zatraživši dozvolu, ta moraju vam ući da vas opsluže i obidu. Kako je Allah, džellešanuhu, objasnio propise u vezi s traženjem dopuštenja za ulazak, tako je objasnio Svoje ajete i bjelodane dokaze i druge propise. Allah zna u čemu je dobrobit za ljude i šta im koristi. Allah mudro određuje sve što se odnosi na ljude.

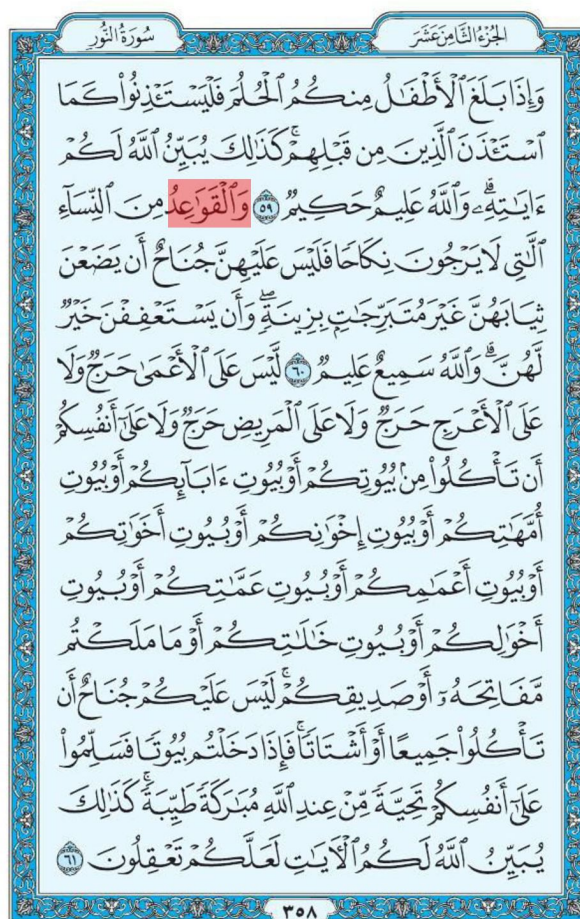

(59) Kad vaša djeca dostignu dob u kojoj postanu spolno zrela, obavezna su u svako vrijeme tražiti dopuštenje za ulazak u vaše odaje, kao što ga traže odrasli muškarci i žene, kategorija koja je spomenuta u prethodnom ajetu. Kako je Sveznajući Allah objasnio propise u vezi s traženjem dopuštenja za ulazak, tako je objasnio Svoje ajete. Uzvišeni Allah zna u čemu je dobrobit za vas; mudar je u donošenju propisa.

(60) **Ženama u starosti** koje ne dobivaju mjesečni ciklus i, zbog starosti, ne mogu zanijeti, te se ne žele udati – nije grijeh ogrtače odložiti, ali neka ipak ne pokazuju mjesta gdje su im skriveni ukrasi, koje su, prema Allahovoj zapovijedi, dužne pokriti. Uzasve to, bolje im je ogrtače nositi jer je to čednije i čestitije. Allah čuje sve šta govorite, zna svačija djela i svako stanje, ništa Njemu nije skriveno. On će vas pozvati na odgovornost za ono što ste činili.

(61) Kad se radi o džihadu, borbi na Allahovu putu, i obavljanju drugih vjerskih obaveza koje zahtijevaju fizičku sposobnost i snagu, **izuzetak**

čine i imaju opravdanje: slijepac, onaj koji je hrom i onaj koji je bolestan. Zatim, o vjernici, nije vam grijeh da jedete u svojim kućama, u kućama svojih očeva, u kućama svojih majki, u kućama braće, u kućama sestara, u kućama amidža, u kućama tetaka po ocu, u kućama daidža, u kućama tetaka po majci, u onim kućama koje su vam povjerene na brigu pa njihove ključeve imate, u kućama prijatelja svojih, jer njima to u većini slučajeva ne smeta; nije vam, dakle, grijeh skupno ili pojedinačno jesti. Kad uđete u te kuće, **nazovite selam njezinim ukućanima:** "Es-Selamu alejkum!", odnosno ako kuće prazne zateknete, **recite:** "Es-Selamu alejna va ala ibadillahis-salihin!" (To znači: **mir nama i dobrim Božijim robovima!**) Uzvišeni je Allah propisao nazivanje selama, blagoslovljenog i prelijepog pozdrava, da biste se međusobno zavoljeli i oraspoložili jedni druge prilikom susreta. Allah, džellešanihu, objasnio vam je ove propise u ovoj suri da biste razumjeli njihov smisao te ih provodili u praksi.

(62) Iskreni vjernici jesu samo oni koji vjeruju u Allaha i Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, i kad su s Poslanikom islama u nekoj zajedničkoj misiji koja donosi dobro svim muslimanima, ne odlaze dok ne zatraže od Poslanika dopuštenje. Poslaniče, oni koji od tebe traže dopuštenje da odu zarad nekih svojih potreba, oni iskreno vjeruju u Allaha i Poslanika, pa dopusti onom kome ti hoćeš i moli Milostivog Allaha da im oprost i jer Allah pokajnicima mnogo prašta i milostiv je prema njima.

(63) O vi koji vjerujete, ukažite Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, počast, **pa ga ne zovite imenom**: "Muhammede!" niti: "Sine Abdullahov!", kao što jedni druge zovete, nego mu se obraćajte s poštovanjem, **govoreći**: "Allahov Poslaniče!" ili: "Allahov Vjerovjesniče!" Kad vas Poslanik pozove radi neke općekorisne stvari, nemojte taj poziv doživjeti kao bezazlen poziv koji upućujete jedni drugima. Allahu su dobro znani oni što se izvlače i odlaze bez Poslanikova, sallallahu alejhi ve sellem, dopuštenja. I zato neka budu oprezni oni što se suprotstavljaju Resulullahovu, sallallahu alejhi ve sellem, naređenju – da ih kakva kušnja ili smutnje ne zaskoče, ili da ih ne snađe bolna i nepodnošljiva patnja!

(64) Sveznajućem Allahu najzad pripada sve što se nalazi na nebesima i na Zemlji, On sve stvara, svime upravlja, svime gospodari. Samo On Svojim znanjem obuhvata sve vaše poslove i stanja, ono što javno činite i ono što tajite, ništa Mu vaše nije skriveno. Znajte da vas čeka Dan u kojem ćete se Allahu vratiti pa će vas On izvijestiti o vašim djelima i pozvat će vas na odgovornost za njih! Allah sve zna o svakoj stvari, javnoj i tajnoj, prisutnoj i odsutnoj. To je tako, a Gospodaru baš ništa nije skriveno ni na nebesima ni na Zemlji.

25 - Sura el-Furkan

(1) Allah, Koji je objavio Kur'ani-kerim Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, posjednik je velikog dobra i svih blagoslova. On je objavio plemeniti Kur'an Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, da bude Poslanik džinima i ljudima te da ih opomene na strašnu Božiju srdžbu i žestoku kaznu.

(2) Jedino Allahu, džellešanu, pripada vlast na nebesima i na Zemlji, Koji nema dijete, i Koji nema saučesnika u vlasti, i Koji je jedini Stvoritelj svega što postoji. On je Onaj Koji je sve savršeno stvorio i oblikovao te precizno odredio.

(3) Pa ipak, pored Svevišnjeg Allaha, nevjernici obožavaju lažne bogove, koji ništa ne mogu stvoriti, pa makar i nešto posve malehno, pa štaviše, i sami su stvoreni – Gospodar ih je stvorio iz ničeg. Također, ista ta božanstva ne mogu kakvo dobro sebi donijeti, niti mogu od sebe štetu otkloniti, te ne mogu život oduzeti niti ga mogu dati i ne mogu oživiti mrtve iz kaburova.

(4) Krivovjerni, koji ne vjeruju u Allaha i Poslanika, govore: "Kur'an je puka laž koju je izmislio Muhammed, a u čemu mu pomažu neki drugi ljudi." Oni laži iznose. Časni je Kur'an Allahov govor, ni ljudi ni džini ne mogu donijeti nešto slično njemu.

(5) Oni koji poriču slavni Kur'an također govore: "To su prazne, nakićene priče zapisane u knjigama naroda drevnih – **ispisao** ih je Muhammed, pa mu se kazuju ujutro i navečer."

(6) Allahov Poslaniče, **obradi se mekanskim nevjernicima poricateljima**: "Časni Kur'an objavio je Onaj Koji Svojim znanjem obuhvata sve što se nalazi na nebesima i na Zemlji, te nije izmišljen, kao što to vi tvrdite." Zatim je Allah, džellešānuhu, potičući na pokajanje kazao da mnogo prašta onima koji se kaju i da je samilostan spram njih.

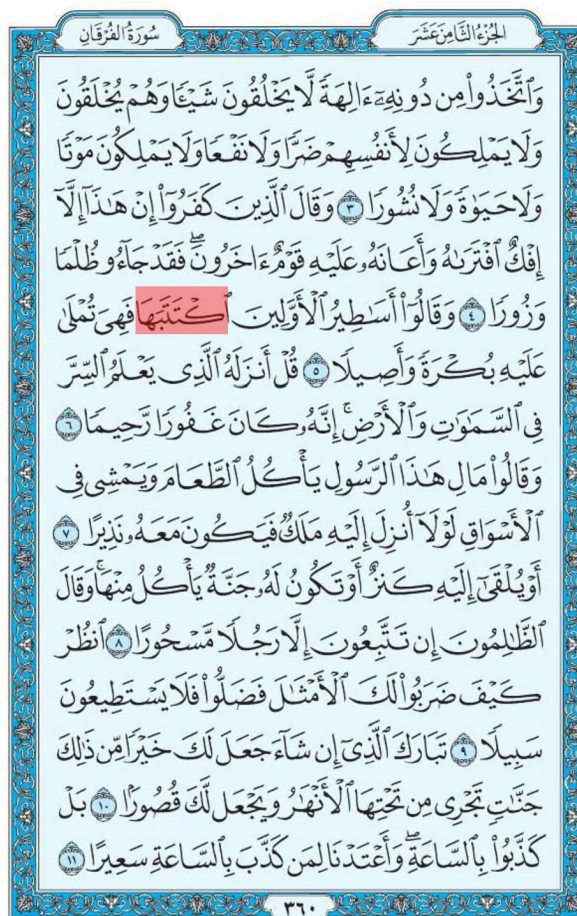
(7) Višebošci, koji Poslanika milosti, sallallahu alejhi ve sellem, utjeruju u laž, **također govore**: "Šta li je ovom čovjeku koji tvrdi da je poslanik", misleći na Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, "hranu jede, kao što i mi jedemo, i odlazi na pijacu radi kupoprodaje, kao što i mi to činimo? Zašto mu kakav melek poslat nije, pa da potvrđuje ono što on govori i da mu pomaže u dostavljanju vjere!"

(8) "Ili zašto mu kakvo blago s neba spušteno nije, ili zbog čega nema kakav plodovima bogat vrt da se njima hrani, pa da ne mora hodati po pijacama i stjecati nafaku?", reći će oni koji ne vjeruju. Oni, pored toga, **govore pravovjernima**: "Vi ne slijedite poslanika, doli čovjeka koji je začaran i koji ne zna šta govori!"

(9) Poslaniče, poslušaj i čudi se tome kakve neistine o tebi govore oni koji ne vjeruju. Govore da si čarobnjak, odnosno da si začaran, odnosno da si lud, i upravo zbog tih laži ne prihvataju istinu koju si im donio i ne mogu slijediti Pravi put. K tome, oni ne nalaze načina da te optuže glede iskrenosti i povjerljivosti.

(10) Bez granica je Allahov blagoslov i neizmjeran je Njegova dobrota! Ako hoće, **Allah ti može dati mnogo bolje od onog što nevjernici navode kao primjer**: plodne, prelijepe, blistave vrtove podno kojih protječu rijeke, dvorove visoke i kuće prostrane, da u njima uživaš.

(11) Neistinu koju donose nisu izgovorili zato da bi spoznali dokaz i, otuda, oni Čas oživljenja poriču. A Svemogućiji je Allah onima koji poriču Dan ustanuća pripremio veliku, rasplamsalu vatru.

(12) Kad džehennem ugleda kako se prema njemu nevjernici tjeraju iz daljine, oni će tad začuti njegovo **gnjevno buktanje i strašno stenjanje, zbog žestine prema njima.**

(13) A kad krivovjerni budu bačeni na jedno strašno i pretijesno mjesto u džehennemu i pritom im budu svezane ruke iza vratova – tamo će propast prizivati i tražiti izlaz iz Vatre.

(14) Bit će im rečeno: "Ne prizivajte danas propast samo jedanput, nego na sebe propast prizivajte mnogo puta – nećete biti oslobođeni kazne, nego ćete u njoj vječno ostati!"

(15) Obrati se, Vjerovjesniče, **onima koji ne vjeruju**: "Je li paklena vatra, s čijim vas je karakteristikama Svemogući Allah upoznao, bolja od dženneta vječnosti, kuće koja je obećana dobrim, čestitim vjernicima? Boravak u vječnim blagodatima i užicima bit će vjernicima nagrada i lijepo povratiste zbog dobrih djela koja činjahu na dunjaluku."

(16) "Iskreni će vjernici u džennetu imat će sve što požele. Oni će u Kuću mira ući zbog Allahova obećanja čije će ostvarenje dobri, bogobožni vjernici od Njega tražiti, a Allah Svoje obećanje neće iznevjeriti."

(17) Na Dan strašnog polaganja računa, Svemogući Allah sakupit će mnogobošce poricatelje i ono što su obožavali, pa će se obratiti njihovim lažnim božanstvima, **koreći ih**: "Jeste li vi odvratili Moje robove od Pravog puta i odveli ih u zabludu, ili su oni sami s Prave staze zastranili pa su se vama, a da vi to od njih niste tražili, klanjali?"

(18) Na to će lažna božanstva koja su obožavana odgovoriti: "Slava Tebi neka je, Ti si uzvišen od toga da imaš saučesnike! Nama ne dolikuje da obožavamo nekog drugog mimo Tebe i da ga uzmemo za zaštitnika, i ne dolikuje nam da tražimo od ljudi da nama, a ne Tebi, robuju! Nego si Ti, Allahu Uzvišeni, njima i njihovim precima dao da uživaju u nasladama, toliko da si ih propasti malo-pomalo približavao, te ih je to zaokupilo, zbog čega su činili širk i zbog svoje nesreće posve nastradali."

(19) Višebošcima će biti rečeno: "Evo, ova lažna božanstva, kojima ste se klanjali, poriču tu vašu lažnu tvrdnju, pa vi od sebe ne možete patnju otkloniti, a ne možete ni njima, svojim božanstvima, pomoći." Vjernici, onom ko umre nanoseći sam sebi nepravdu čineći širk, pripada strašna i bolna kazna u džehennemskoj vatri, kao što ista ta kazna pripada ovima koji su spomenuti.

(20) Allahov Poslaniče, Allah nije poslao prije tebe nijednog poslanika a da nije bio iz ljudske vrste, i svi su poslanici jeli, pili i bavili se običnim poslovima kojima se bave svi drugi ljudi. Ti nisi prvi poslanik koji to radi. Ljudi, Sveznajući Allah učinio je da budete iskušenje jedni za druge zbog međusobne razlike u bogatstvu i siromaštvu, zdravlju i bolesti. Pa zar nećete otpjeti udarac sudbine i trpeljivo podnijeti iskušenja, zbog čega će vas Allah nagraditi. A Gospodar tvoj vidi i zna ko je strpljiv, a ko to nije; ko Mu je poslušan, a ko neposlušan je.

